

HRVATSKI SABOR

Klasa: 021-12/09-09/27
Urbroj: 65-09-02

Zagreb, 24. lipnja 2009.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 32. stavak 1. podstavak 3. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Izvješće o radu Odbora za predstavke i pritužbe za 2008. godinu*, koje je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavio Odbor za predstavke i pritužbe u Hrvatskom saboru, aktom od 23. lipnja 2009. godine.

Za svog predstavnika, koji će u ime Odbora sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Odbor je odredio Igora Dragovana, predsjednika Odbora.

PREDSJEDNIK

Luka Bebić

HRVATSKI SABOR
Odbor za predstavke i pritužbe

Klasa:

Urbroj: 6521-19/09-01

Zagreb, 23. lipnja 2009.

**REPUBLIKA HRVATSKA
61 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6**

Primljenio:	24-06-2009
Klasifikacijska oznaka:	Org. jed.
021-12/09-09/27	65
Uradžen/broj:	Pril. Vrij.
6521-19-09-01	/ /

**PREDsjEDNIKU
HRVATSKOGA SABORA**

Predmet: **Izvješće o radu Odbora za predstavke
i pritužbe za 2008. godinu**

Na temelju članka 93. Poslovnika Hrvatskoga sabora Odbor za predstavke i pritužbe podnosi Izvješće o svom radu u 2008. godini.

Za svoga predstavnika, koji će u ime Odbora sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Odbor je odredio Igora Dragovana, predsjednika Odbora.

PREDsjEDNIK ODBORA

Igor Dragovan

HRVATSKI SABOR
Odbor za predstavke i pritužbe

***IZVJEŠĆE O RADU ODBORA ZA PREDSTAVKE
I PRITUŽBE ZA 2008. GODINU***

Zagreb, lipanj 2009.

UVODNE NAPOMENE

Odbor za predstavke i pritužbe Hrvatskoga sabora jednom godišnje, sukladno članku 93. Poslovnika Hrvatskoga sabora, podnosi izvješće o svom radu, kako bi izvijestio Hrvatski sabor o uočenim nepravilnostima kršenja zakonskih propisa kao i prava građana u postupku pred državnom upravom i tijelima koja imaju javne ovlasti. Nadalje, upozorava na štetne pojave od šireg značenja te predlaže poduzimanje potrebitih mjera za njihovo otklanjanje a ovlaštenim tijelima predlaže da ponovno preispitaju osnovanost predstavki i pritužbi i na temelju toga poduzimanje zakonom utvrđenih mjera.

U izvještajnom razdoblju Odbor je održao 6 sjednica na kojima je razmatrao predstavke odnosno pritužbe karakterističnog sadržaja. Odbor je ukazivao na kršenje ljudskih prava građana te sukladno s time zauzimao određena stajališta i donosio zaključke koje je upućivao nadležnim tijelima radi poduzimanja radnji za rješenje određenih problema.

U 2008. godini Odbor je zaprimio i obradio ukupno 483 pismene predstavke, primao na razgovor gradane i odgovarao na česte telefonske upite.

Sve predstavke Služba Odbora je obradila i uputila nadležnim tijelima na razmatranje ili je neposredno podnositelju predstavke odgovorila.

U Izvješću se osobito ukazuje na:

- dugotrajnost sudske i upravnih postupaka kao i nemogućnost izvršenja pravomoćnih i ovršnih odluka;
- neizvršavanje presuda Upravnog suda od strane upravnih tijela;
- značajan broj predstavki s područja mirovinskih odnosa i korisnika socijalne skrbi u kojima ističu teške egzistencijalne probleme jednog dijela građanstva;
- povrat imovine i u svezi s tim razrješenje vlasničkih prava.

1. Stambeno-komunalni poslovi

U 2008. godini zaprimljeno je i obrađeno ukupno 95 podnesaka. Građani u predstavkama gotovo redovito ističu probleme rješavanja stambenog pitanja, deložacija, obnova ratom porušenih kuća te ometanje u mirnom korištenju stana. Najčešće se ukazuje na sporost lokalnih tijela vlasti, sudova na svim razinama te zlouporaba položaja dužnosnika odnosno službenika u tijelima vlasti.

Nadalje, u predstavkama iz tog područja ukazuje se i na problematiku bespravne gradnje što upućuje da još uvijek nisu doneseni provedbeni urbanistički planovi za pojedina područja, kao i nepravodobna intervencija građevinske inspekcije.

2. Imovinskopravni odnosi

Od ukupnog broja predstavki na ovo područje odnosi se 125 predstavki. Učestale su i dalje predstavke koje se odnose na sporost upravnih i sudbenih tijela u svezi povrata imovine. Posebno naglašavamo problematiku koja se odnosi na status vlasnika stana koje koriste zaštićeni najmoprimeci u stanovima u vlasništvu fizičke osobe. Navedena problematika nastala je pretvaranjem stanarskog prava u klasični građansko pravni institut vlasništva i najma i to

stupanjem na snagu Zakona o najmu stanova. Zbog nastale situacije ustavnost odredaba Zakona o najmu stanova osporavali su pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske i vlasnici stanova nezadovoljni nemogućnošću korištenja vlastitog stana i zaštićeni najmoprimci zbog nemogućnosti otkupa tih stanova sukladno odredbama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo („Narodne novine“ broj 43/93.) U svezi s tim pokrenut je čitav niz sporova sudskeh i upravnih vezano za odnose koji su iz njega proizašli. Institutom zaštićenog najma podjednako su bili nezadovoljni i vlasnici stanova i zaštićeni najmoprimci smatrajući da rješenje iz Zakona o najmu stanova krši njihova prava. Ustavni sud je utvrdio neustavnost pojedinih odredbi Zakona o najmu stanova te između ostalog ukinuo odredbu članka 40. stavak 2. navedenog Zakona uz obrazloženje da su kriteriji za osiguranje „drugog“ useljivog stana pod uvjetima za stanovanje koji nisu nepovoljniji za najmoprimca za vlasnika stana najmodavca, kad namjerava sam useliti u stan kojeg koristi zaštićeni najmoprimac, te da kriterije treba uskladiti s kriterijima za osiguranje drugog stana kada takvu obvezu ima jedinica lokalne samouprave.

Ukidanjem navedene odredbe jedan broj vlasnika stana iskoristio je za pokretanje sudskeh postupaka za iseljenje najmoprimaca iz stanova smatrajući da otkazom najma stana iz razloga navedenih u članku 40. stavak 1. istog Zakona više ne postoji zakonska obveza najmodavca da osigura drugi stan. Stoga zbog osjetljivosti problematike treba što hitnije pristupiti izradi propisa kojim bi se na odgovarajući i zadovoljavajući način uredila nastala situacija.

3. Socijalno zdravstvena problematika

U izvještajnom razdoblju s područja mirovinskog osiguranja, zdravstvene zaštite i socijalne skrbi zaprimljeno je 153 predstavke.

Predstavke iz ovog područja po svom sadržaju odnose se na povrede prava pred nadležnim tijelima iz oblasti mirovinskog, zdravstvenog osiguranja i socijalne skrbi te svojom brojnošću dominiraju ukupnom broju svih pristiglih predstavki. Kao glavni problem najčešće se navodi odugovlačenje upravnog postupka u rješavanju zahtjeva za priznanje prava na mirovinu kao i neizvršavanje presuda Upravnog suda Republike Hrvatske posebice nadležnih ministarstava koja odugovlače sa donošenjem novih rješenja sukladno donesenim presudama.

4. Rad sudova i lokalne samouprave

U 2008. godini zaprimljeno je 87 predstavki koje se odnose na rad sudske vlasti i lokalne samouprave. Kod ovih predstavki posebno naglašavamo da se Odbor nije uplitao u rad sudske vlasti pa stoga su građani često nezadovoljni odgovorima koje su tražili od Hrvatskoga sabora. Odbor je najčešće od sudova ili putem Ministarstva tražio samo ubrzanje tijeka postupka. Pored toga Odbor je upozoravao građane da ne propuste rokove u kojima se podnose tužbe ili žalbe (pravni lijekovi) nadležnim sudske instancama. Kao i u ranijim izvješćima primjetan je porast pritužbi koje se odnose na dugotrajnost postupka pred Upravnim sudom Republike Hrvatske. Odbor je za takve predmete upućivao požurnice predsjedniku Upravnoga suda. Osim toga brojne su predstavke koje se odnose na odugovlačenje sudskeh postupaka te ne izvršavanje pravomoćnih sudskeh odluka. Predstavke su upućivane predsjednicima nadležnih sudova ili Ministarstvu pravosuđa da sukladno svojim ovlastima poduzme odgovarajuće mjere kako bi se ti postupci u što kraćem roku izvršili.

5. Rad i radni odnosi

U izvještajnom razdoblju za ovo područje zaprimljeno je 33 predstavke u kojima građani ukazuju na kršenje prava iz radnog odnosa. Sadržajno predstavke se odnose na povrede učinjene u natječajnom postupku, prekid radnog odnosa prilikom rasporeda radnika i isplate otpremnina, neisplaćivanje plaća te šikaniranje na radnom mjestu. Jedan dio predstavki odnosi se i na radnike koji su ostali bez radnog mjesta a u godinama su kada ih nitko više ne želi zaposliti.

KARAKTERISTIČNI SLUČAJEVI

I.

Opis slučaja:

D.I. i R.I. sa Raba, su se obratili Hrvatskome saboru u svezi sudskog spora koji se vodi već 15 godina. U predstavci ističu da se radi o dva sudska predmeta na Općinskom sudu Rab i to P-36/08 koji se odnosi na utvrđivanje vlasništva i predmetu OVR.41/08 koji se odnosi na uzdržavanje.

Poduzete mjere:

Odbor je razmotrio predstavku te predložio Ministarstvu pravosuđa da u skladu sa svojim ovlastima, obzirom na dugotrajnost postupka koji se vodi pred Općinskim sudom na Rabu, razmotri mogućnost izmiještanja ovog predmeta na neki drugi sud s ciljem bržeg rješavanja ovog predmeta.

Ishod rješenja:

Ministarstvo pravosuđa dostavilo nam je slijedeće izvješće:

„Slijedom predstavke koju je ovom Ministarstvu na nadležno postupanje dostavio Odbor za pravosuđe Hrvatskoga sabora i Odbor za predstavke i pritužbe Hrvatskoga sabora dana 7. svibnja 2008. godine, sukladno zakonskim ovlastima Ministarstva pravosuđa, zatražili smo izvješće predsjednika Županijskog suda u Rabu.

Dana 23 svibnja 2008. godine zaprimili smo traženo izvješće. Njime predsjednik Županijskog suda u Rijeci izvješćuje da je povodom odluke Županijskog suda u Karlovcu od 23. siječnja 2008. godine, kojom djelomično ukida presudu Općinskog suda u Rabu, poslovni broj P-353/05, te predmet vraća na ponovno odlučivanje istom sudu, ali pred drugog suca, obzirom na činjenicu da je sutkinja Lucija Tomulić jedina sutkinja koja obavlja dužnost suca u Općinskom sudu u Rabu, svojim rješenjem broj 3. Su-488/08 od 16. svibnja 2008. godine odredio Općinski sud u Rijeci kao stvarno i mjesno nadležan za postupanje u predmetu.

Što se tiče problematike koja je predmetom preostalih neriješenih postupaka koji se pred Općinskim sudom u Rabu vode između podnositelja predstavke i Josipa Ivanića izvješćuje, da ove stranke iste nastoje riješiti u okviru izvanparničnog predmeta poslovni broj R.I.-36/07 u kojem je dana 9. svibnja 2008. godine sastavljen prijedlog sudske nagodbe među stankama, te im je ostavljen rok od 15 dana za razmatranje i potpisivanje tog prijedloga.“

Opis slučaja:

M.Č. iz Vukovara se obratio Hrvatskome saboru u svezi problema s kojim se suočava već više od 6 godina pokušavajući dokazati da je protuzakonito otpušen iz državne službe kao djelatnik Ministarstva unutarnjih poslova uslijed čega mu je nepravilno utvrđena mirovina.

Poduzete mjere:

Odbor zahtjeva od Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske da povodom predstavke gospodina M.Č. dostavi ovome Odboru cijelovito izvješće o prestanku njegova radnog odnosa i odlaska u mirovinu.

Ishod rješenja

Ministarstvo unutarnjih poslova dostavilo nam je slijedeći odgovor:

„Povodom zaključka Odbora za predstavke i pritužbe Hrvatskoga sabora od 09.05.2008. godine, kojim je zatraženo cijelovito izvješće o prestanku radnog odnosa M.Č. bivšeg zaposlenika ovog Ministarstva, izvješćujemo Vas kako slijedi:

Uvidom u osobni očeviđnik razvidno je da je gospodin M.Č. bio zaposlenik Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave osječko-baranjske u razdoblju od 01.06.1997. godine do 07.10.2001. godine, kada mu je državna služba prestala po sili zakona istekom roka raspolažanja.

Po proteku godine dana od početka državne službe, imenovan je rješenjem Prvostupne zdravstvene komisije MUP-a broj: 390/98 od 27.08.1998. godine oglašen nesposobnim za obavljanje poslova policijskog službenika zbog šećerne bolesti, divertikulozne kolone, povišenog krvnog tlaka te zbog tegoba i simptoma od strane cervicalne i lumbosakralne kralježnice. U navedenom rješenju nije utvrđeno da je bolest imenovanog nastala u svezi s obavljanjem službe.

Rješenjem HZMO-a, Područne službe u Osijeku od 28.10.1998. godine utvrđeno mu je, zbog bolesti, smanjenje sposobnosti za rad s pravom raspoređivanja na druge odgovarajuće poslove na kojima se ne traže rad sa strankama, odgovornost i nošenje oružja.

S obzirom da nije bilo odgovarajućeg radnog mjesta na koje bi se imenovanog rasporedilo sukladno preostaloj radnoj sposobnosti, rješenjem PU osječko-baranjske od 04.11.1998. godine mu je, sukladno tada važećem Kolektivnog ugovoru za državne službenike i namješteneke te članku 85. stavku 5. Zakona o radu („Narodne novine“ broj: 38/95., 54/95 i 65/95), utvrđena naknada plaće radnog mjesta šefa smjene policijske postaje u IV PP Beli Manastir, a koje je radno mjesto policijskog službenika. Zbog činjenice da je oglašen nesposobnim za obavljanje poslova policijskog službenika nije imao obvezu obavljanja poslova navedenog radnog mjeseta odnosno dolaska na posao. Dakle, imenovan je i nadalje zadržao sva prava policijskog službenika sve do prestanka državne službe u ovom Ministarstvu.

Navedeno rješenje o naknadi plaće bilo je na snazi sve do 06.08.2001. godine, kada je imenovan stavljen na raspolažanje Vladī RH, sukladno članku 103. stavku 5. Zakona o državnim službenicima i namještencima („Narodne novine“ broj: 27/01) zbog činjenice da u ovom Ministarstvu nije bilo odgovarajućeg slobodnog radnog mjeseta na koje bi mogao biti raspoređen te mu je istekom roka raspolažanja s danom 07.10.2001. godine prestala služba po

sili zakona rješenjem PU osječko-baranjske temeljem članka 118. stavka 1. točke i) Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Narodne novine“ broj: 27/01).

Budući da je imenovani već imao stečeno pravo iz mirovinskog osiguranja koje mu je priznato tijekom radnog odnosa rješenjem HZMO-a iz 1998. godine, po prestanku radnog odnosa navedenoj nadležnoj službi HZMO-a je podnio zahtjev za utvrđivanje odgovarajućeg prava izvan radnog odnosa. Rješenjem HZMO-a, Područne službe u Osijeku od 04-12.2001. godine, odnosno nakon prestanka radnog odnosa u ovom Ministarstvu, utvrđeno mu je, počevši od 08.10.2001. godine pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

Odredbom članka 34. stavka 3. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne novine“ broj: 102/98, 127/00, 59/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04) propisano je da profesionalna nesposobnost za rad može nastati zbog bolesti, ozljede izvan rada, ozljede na radu ili profesionalne bolesti. Uzrok invalidnosti imenovanog je bolest, što je i utvrđeno navedenim rješenjem nadležne službe HZMO-a.

Protiv navedenog rješenja HZMO-a imenovani nije izjavio žalbu te smo od nadležne službe HZMO-a obaviješteni da je navedeno rješenje o pravu na mirovinu postalo pravomoćno dana 07. 01.2002. godine.

Da je isto rješenje postalo pravomoćno za vrijeme trajanja službe imenovanog u ovom Ministarstvu, takvo pravomoćno rješenje nadležne službe HZMO-a predstavljalo bi osnovu za prestanak službe po sili zakona utvrđena člankom 124. stavkom 1. točkom 1. Zakona o policiji („Narodne novine“ broj: 129/00), koji je propis lex specialis u pogledu prava i obveza policijskih službenika. Navedenom odredbom pripisano je da policijskom službeniku prestaje služba po sili zakona kada mu nadležno tijelo utvrdi pravo na mirovinu radi profesionalne nesposobnosti za rad – danom pravomoćnosti rješenja.

Međutim, budući da imenovanom tijekom trajanja službe u ovom Ministarstvu, rješenje o profesionalnoj nesposobnosti za rad nije postalo pravomoćno, nije mu služba prestala po sili zakona temeljem navedene odredbe Zakona o policiji, već istekom roka raspolaganja sukladno spomenutoj odredbi Zakona o državnim službenicima i namještenicima.

Imenovani je izjavio žalbe protiv rješenja ovog Ministarstva o stavljanju na raspolaganje i prestanku državne službe po sili zakona te je pokrenuo tužbe pred Upravnim sudom protiv drugostupanjskih rješenja ovog Ministarstva u predmetu raspolaganja i prestanka državne službe. U navedenim tužbama pozvao se na primjenu članka 91. tada važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ broj: 42/00), prema kojem službenik kojem nedostaje manje od pet godina života ili radnog staža do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu može se staviti na raspolaganje Vladi RH, a i ima pravo na naknadu plaće do ostvarenja uvjeta za starosnu mirovinu.

Ministarstvo unutarnjih poslova, u postupku provedenom po presudama Upravnog suda broj: Us-41/2002-6 te Us-42/2002-6. od 19.09.2002. godine, donesenih povodom njegovih tužbi, donijelo je drugostupanska rješenja broj: 511-01-53-1644/1-03 te 511-01-53-16442/1-03 od 12.03.2003. godine, koja su obrazložena sukladno pravnom shvaćanju Suda iz spomenutih presuda, u kojima je odlučeno o svim navodima iz prigovora te je u obrazloženjima istih navedeno da nisu ispunjeni uvjeti za primjenu spomenute odredbe Kolektivnog ugovora.

Protiv navedenih rješenja ovog Ministarstva od 12.03.2003. godine, imenovani je pokrenuo upravne sporove pred Upravnim sudom Republike Hrvatske, koji su okončani presudama Upravnog suda broj: Us-3631/2003-6 te Us-3632/2003-6 od 18.09.2003. godine, a kojima je njegova tužba odbijena te su prema ocjeni Suda spomenuta rješenja ovog Ministarstva ocijenjena zakonitima. Navedena rješenja o stavljanju na raspolaganje i

prestanku državne službe imenovanom postala su pravomoćna s danom dostave spomenutih presuda Upravnog suda.

Imenovani je podnio tužbu Ustavnom суду protiv navedenih presuda Upravnog suda te se također pozvao na primjenu odredbe članka 91. navedenog Kolektivnog ugovora. Međutim, Ustavni sud Republike Hrvatske je odlukom broj: U-III-621/2004 od 31. siječnja 2006. godine odbio njegovu ustavnu tužbu. Iz navedene odluke Ustavnog suda vidljivo je da su osporene akte (rješenje ovog Ministarstva i presude Upravnog suda) donijela zakonom ustanovljena tijela upravne i sudske vlasti u pravilno i zakonito provedenim postupcima, da su osporeni akti donijeti u skladu s mjerodavnim zakonskim odredbama te da mu nije povrijedeno ustavno pravo zajamčeno člankom 54. stavkom 1. i 2. Ustava Republike Hrvatske.

S obzirom da je dana 04.02.2008. godine Upravnom суду Republike Hrvatske imenovani podnio prijedlog za ponavljanje postupka, ovo Ministarstvo će postupiti sukladno pravnom shvaćanju iz odluke Upravnog suda koja će biti donesena po završetku započetog sudskog postupka.

3.

Opis slučaja:

B.G. iz Splita obratio se Hrvatskome saboru u svezi nepoštivanja odluke Ustavnoga suda Republike Hrvatske glede ostvarivanja prava na mirovinu.

Podnositelj predstavke već dvanaest godina pokušava ostvariti svoju mirovinu te u svezi toga nekoliko puta je pokretao upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske u svezi postupka određivanja mirovinske osnovice na temelju podataka koje je imao o plaćama za razdoblje 1989. do 1991. godine, odnosno trebalo je izvršiti rekonstrukciju najbliže moguće plaće i tako utvrđenu plaću uzeti za utvrđivanje mirovinske osnovice.

Poduzete mjere:

Odbor ocjenjuje da nadležna tijela koja su donosila odluke o ostvarivanju visine mirovine gospodina B.G. posebice određivanje mirovinske osnovice nisu bila u suglasju s njegovim Ustavom zajamčenim ljudskim pravima.

Odbor smatra da prilikom određivanja mirovine treba voditi računa prvenstveno o jednakosti osoba koje ostvaruju mirovinu pod jednakim uvjetima odnosno visina mirovine mora biti ekvivalentna stažu i visini plaće.

Slijedom iznesenoga Odbor je predložio da Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje još jednom razmotri sve činjenice glede ovoga slučaja, imajući u vidu Odluku Ustavnoga suda Republike Hrvatske donesene 5. travnja 2001. godine.

Ishod rješenja:

Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje – Središnja služba, dostavila nam je slijedeće izvješće:

Pregledom spisa utvrđeno je sljedeće.

„Gospodin G. je u razdoblju od 1. rujna 1962. do 13. listopada 1991. bio pripadnik bivše JNA, a od 18. listopada 1991. do 6. travnja 1995. s prekidima bio je osiguranik

Republičkog fonda mirovinskog i invalidskog osiguranja radnika Hrvatske (u nastavku teksta; RFMIORH).

U povodu zahtjeva za starosnu mirovinu od 8. rujna 1995., Područna služba u Splitu je, rješenjem broj: MS-108786 od 13. listopada 1995., priznala pravo na prijevremenu starosnu mirovinu, počevši od 7. travnja 1995., prema odredbama čl. 33. st. 1. i 2. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju („Narodne novine“, br. 26/83., 42/87., 34/89., 57/89., 40/90., 9/91., 26/93., 44/94. i 59/96. – u nastavku teksta: ZOMIO).

Mirovina je priznata prema utvrđenom mirovinskom stažu od 35 godina i 1 dana te određena od mirovinske osnovice od 466,33 kn, utvrđene od mjesecnih presjeka osobnih dohodaka, i osnovica osiguranja koje je ostvario u uzastopne 3 godine osiguranja, tj. u razdoblju od 1992. do 1994. godine.

Prijevremena starosna mirovina je, počevši od 7. travnja 1995., iznosila 331,14 kn mjesечно.

Nezadovoljan navedenim rješenjem, dana 24. listopada 1995. Podnio je žalbu u kojoj traži da mu se za izračun mirovinske osnovice uračunaju osobni dohoci i plaće ostvarene u razdoblju od 1970., do 1991. godine kao djelatnoj vojnoj osobi u bivšoj JNA.

Rješenjem RFMIORH – Centralna služba Zagreb žalba je odbijena a isto tako i tužba koju je podnio Upravnom судu RH. Odlukom Ustavnog suda od 5. travnja 2001. godine ustavna tužba je usvojena te ukinuta presuda Upravnog suda RH.

U ponovno provedenim postupcima proizlazi da tužitelj nije osoba iz članka 1. i 2. Aneksa E (mirovine) Zakona o potvrđivanju ugovora o pitanjima sukcesije („Narodne novine“ broj:2/04), budući da je korisnik mirovine iz hrvatskog sustava osiguranja, pa nema osnova da se tužitelju temeljem navedenog Ugovora, plaća ostvarena u bivšoj JNA uzme u obzir za utvrđivanje mirovine osnovice.

Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu je u izvršenju Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-636/1998, od 10. travnja 2001. donio rješenje klase: UP/I-140-02-02-01/21, urbroy:341-18-03/1-02-59781 od 7. kolovoza 2001. Iz podataka iz spisa proizlazi da je navedeno rješenje postalo pravomoćno 30. rujna 2004. pa neosnovano tužitelj u tužbi navodi da tuženo tijelo nije postupilo u skladu s navedenom Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Predmetni upravni postupak proveden je u povodu zahtjeva tužitelja od 9. siječnja 2006., kada se primjenjuje ZOMO. Prema odredbi članka 186. stavka 1. ZOMO-a, staž osiguranja navršen do 8. listopada 1991., prema Zakonu o mirovinskom i invalidskom osiguranju vojnih osiguranika („Narodne novine“, broj 53/91.), računat će se hrvatskom državljaninu u mirovinski staž radi ostvarivanja prava prema ovome Zakonu. Budući da ZOMO ne predviđa mogućnost da se vrijednosni bodovi utvrđuju na temelju plaće koje je tužitelj ostvario u bivšoj JNA, jer u to vrijeme nije bio osiguranik prema općim propisima iz mirovinskog i invalidskog osiguranja, to plaće ostvarene u razdoblju službe u bivšoj JNA nisu se mogle uzeti u obzir za izračun vrijednosnih bodova ni prema propisu važećem u vrijeme podnošenja zahtjeva tužitelja.

Ugovorom između Republike Hrvatske i SR Jugoslavije o socijalnom osiguranju („Narodne novine“, Međunarodni ugovori, broj: 14/01) koji je stupio na snagu 1. svibnja 2003. i na koji se tužitelj poziva u tužbi, nisu obuhvaćene mirovine pripadnika bivše JNA, niti je tužitelj korisnik vojne mirovine, pa se na njega ni ne mogu primijeniti odredbe toga Ugovora.“

Navedena presuda potvrđuje da je g.G. Zavod priznao pravo i odredio mirovinu u skladu s važećim propisima na osnovi mirovinskog staža navršenog za vrijeme radnog vijeka i plaća i osnovica osiguranja na koje je bio osiguran u ustavu radničkog osiguranja.“

4.

Opis slučaja:

S.S. iz Splita se obratila Hrvatskome saboru zbog neizvršenja presude Upravnog suda Republike Hrvatske od 29. kolovoza 2007. godine kojom je poništeno rješenje Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave Republike Hrvatske od 12.9.2003. godine, a u svezi odbijenice povodom natječaja za obavljanje vježbeničke prakse na Općinskom sudu i Županijskom državnom odvjetništvu u Zadru.

Poduzete mjere:

Odbor smatra da je Ministarstvo pravosuđa dužno provesti presudu Upravnog suda RH u cijelosti s obzirom da sud nije prihvatio stajalište Ministarstva, smatrajući da je to protivno ljudskim pravima koje štiti Ustav Republike Hrvatske.

Ishod rješenja:

Ministarstvo pravosuđa dostavilo nam je slijedeće izvješće:

„Slijedom Vašeg dopisa od 5. ožujka 2008. godine, oznaka gornjih, u kojemu je sadržan zaključak Naslova kojim ste naložili Ministarstvu pravosuđa da postupi prema odluci Upravnog suda RH broj: Us-8825/2003-10 od 29. kolovoza 2007. godine, obavještavamo Vas da je na zahtjev Upravnog suda RH spis ovoga Ministarstva, zajedno sa navedenom odlukom prosljeden Upravnom судu RH, koji će postupiti sukladno čl.64.stavku 2. Zakona o upravnim sporovima.“

5.

Opis slučaja:

A.M. iz Trogira obratila se Hrvatskom saboru u svezi neizvršenja presude Upravnoga suda Republike Hrvatske.

Naime, Upravni sud Republike Hrvatske pod borjem: Us-9285/2004-11 od 13. prosinca 2007. poništio je rješenje Ministarstva financija klasa: UPI-112-02/04-01/126 od 11. siječnja 2005. godine te uvažio tužbu imenovane (radni spor premještaj u 2004. godini Porezna uprava) s uputom da tuženo tijelo postupi u skladu sa člankom 62. Zakona o upravnim sporovima.

Poduzete mjere:

Odbor je razmatrao predstavku te zahtjeva da Ministarstvo postupi po presudi Upravnog suda Republike Hrvatske odnosno članku 62. Zakona o upravnim sporovima.

Ishod rješenja:

„Postupajući po zaključku Hrvatskoga sabora, Odbora za predstavke i pritužbe klasa:050-01/08-01/48, Ur.broj:6521-19-08-02 od 7. srpnja 2008., vezano uz predstavku A.M.

iz Trogira, u svezi neizvršavanja presude Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-9285/2004-11 od 13. prosinca 2007., a kojom presudom je poništeno rješenje Ministarstva financija klase: UP/I.112-02/04-01/126, Ur.broj:513.03.04-2 od 11. siječnja 2005. izvješće se da je Ministarstvo financija postupilo sukladno odredbi članka 92. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 77/92) te je umjesto naprijed navedenog poništenog akta, rukovodeći se pravnim shvaćanjem suda, donijelo novi akt – rješenje klase: UP/I-112-01/08-01/66, Ur.broj:513-07-21-10/08-5 od 12. lipnja 2008. Navedeno rješenje je dostavljeno opunomoćenoj zastupnici imenovane službenice 7. srpnja 2008.

Kako je, dakle, umjesto poništenog akta ovo tijelo donijelo drugi akt izvršen je nalog iz presude Upravnog suda Republike Hrvatske broj: Us-9285/2004 od 13. prosinca 2007..“

6.

Opis slučaja:

M.K. iz Perušića obratio se Hrvatskome saboru u svezi navodnog nezakonito postupanja načelnika Policijske uprave ličko-senjske.

Pored ostalog u predstavci ističe da je pritisnut nepravednim i grubim ponašanjem administracije Ministarstva unutarnjih poslova i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje zbog čega se i obraća ovome Odboru za pomoć.

Poduzete mjere:

Odbor zahtjeva da Ministarstvo unutarnjih poslova u svezi navoda iznijetih u predstavci dostavi cijelovito izviješće.

Ishod rješenja:

Ministarstvo unutarnjih poslova dostavilo nam je slijedeće izvješće:

„Priopćavamo Vam da su izvršene provjere navoda iz predstavke kojom Vam se obratio gospodin M.K. policijski službenik Policijske uprave ličko-senjske, ukazujući na navodni nezakoniti rad i mobing od strane Ž.J. načelnika Policijske uprave ličko-senjske, kojom prilikom je utvrđeno slijedeće:

u svezi navoda policijskog službenika M.K. da su mu zbog gastritisa i psihosomatskih poremećaja oduzete policijske ovlasti, izvršenim provjerama u osobnom očeviđniku za predmetnog, utvrđeno je da je PU ličko-senjska, dopisom broj: 511.04-01-7905/05. od 08. studenoga 2005. godine, zatražila izvanredni liječnički pregled za predmetnog jer se nalazio na dugotrajnom bolovanju (učestala kraća bolovanja). Dopisom PU ličko-senjske broj: 511.04.04-02-4858/07. od 06. lipnja 2007. godine od Prvostupne zdravstvene komisije MUP-a RH zatražena je ocjena preostale radne sposobnosti kod M.K. jer se predmetni nalazio na bolovanju, a po završetku liječenja, nije ponovio liječnički pregled, a što je bio obavezani učiniti. Rješenjem Prvostupne zdravstvene komisije, broj:251/07. od 20. rujna 2007. godine proglašen je nesposobnim za obavljanje poslova policijskog službenika zbog bolesti. Protiv spomenutog Rješenja predmetni je uložio žalbu Drugostupnoj zdravstvenoj komisiji, koja je Rješenjem broj 12/07. od 19. studenoga 2007. godine, odbila njegovu žalbu, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje Područna služba u Gospiću, dopisom broj: 39509 od 11. veljače 2008. godine, obavijestio je PU ličko-senjsku o nastaloj invalidnosti kod M.K. kod kojeg je nastupila profesionalna nesposobnost za rad, te je dana 19. veljače 2008. godine, od strane spomenutog Zavoda donijeto Rješenje broj:39509, kojim se predmetnom priznaje pravo na invalidsku mirovinu sa danom 29. studenim 2007. godine. Protiv spomenutog Rješenja M.K.

uložio je žalbu Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Središnja služba u Zagrebu, koja je Rješenjem Urbroj:341-99-05/3-08/4688 odbacila žalbu predmetnog. Protiv spomenutog Rješenja M.K. podnio je tužbu Upravnom sudu, broj: Us-5384/08. dana 26. svibnja 2008. godine, a koji postupak još nije okončan.

Vezano uz navod da Željko Jurković ima sumnjiv invaliditet, izvršenim provjerama utvrđeno je da je predmetni stradao dana 12. rujna 1995. godine, od eksplozije mine prilikom obavljanja očevida u mjestu Ostrvica zajedno sa još nekoliko djelatnika Policijske uprave koprivničko-križevačke koji su nakon vojno redarstvene akcije „Oluja“ bili na otkomandi u Policijskoj upravi ličko-senjskoj, te mu je 1998. godine priznat invaliditet od 40%, zbog oštećenja sluha, u svezi čega postoji relevantna dokumentacija.

Slijedom navedenog, mišljenja smo da u ponašanju Željka Jurkovića nisu utvrđene činjenice nezakonitog ponašanja, kao niti mobing nad podnositeljem predstavke.

7.

Opis slučaja:

Lj.Č.Z. iz Zagreba obratila se Hrvatskome saboru u svezi nemogućnosti dobivanja zemljišno knjižnog izvatka kao vlasnice kuće i zemljišta u Zagrebu, Kamenarski breg 35.

U predstavci ističe da gotovo 17 godina pokušava ishoditi izdavanje zemljišno-knjižnog izvatka. Nakon što je saznala da zemljišna knjiga za njenu nekretninu ne postoji, pokrenula je postupak rekonstrukcije.

Poduzete mjere:

Odbor predlaže Ministarstvu pravosuđa Republike Hrvatske da u skladu sa svojim ovlastima, obzirom na dugotrajnost postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, ubrza postupak u ovom predmetu.

Ishod rješenja:

Ministarstvo pravosuđa – Samostalni sektor za zemljišnoknjižno pravo dostavilo nam je slijedeće izvješće:

„Dana 12. veljače 2009. godine zaprimili smo očitovanje Općinskog građanskog suda u Zagrebu na navode iz Vaše predstavke, a u svezi nemogućnosti dobivanja zemljišnoknjižnog izvatka iz zk.ul. 5219 k.o. Markuševac u koji su upisane zkčbr.2289/1 i 2289/2.

Iz navedenog očitovanja proizlazi da je predmetni zemljišnoknjižni uložak sastavni dio sveska glavne zemljišne knjige za k.o. Markuševac koji nedostaje u zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

Zbog navedenog, a sukladno odredbama čl. 198. Zakona o zemljišnim knjigama pokrenut je postupak obnove dijela zemljišne knjige za k.o. Markuševac, između ostalih i za zk.ul.5219.“

8.

Opis slučaja:

S.R. i drugi branitelji iz Cavtata obratili su se Hrvatskome saboru vezano za rješenje njihovih stambenih pitanja dodjelom zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske.

U predstavci ističu da su sukladno Zakonu o područjima od posebne državne skrbi, podnijeli zahtjeve za dodjelu građevinskog zemljišta u državnom vlasništvu i osnovnog građevinskog materijala za gradnju obiteljskih kuća, jer na ovom području nema stanova i kuća u državnom vlasništvu. Kao problem ističu korupciju i spregu određenih osoba na lokalnoj i višoj razini i navodnu povezanost sa građevinskim lobijem u cilju da im se onemogući dodjela zemljišta na ulazu u Cavtat – općina Konavle.

Poduzete mjere:

Odbor zahtjeva od općine Konavle da povodom predstavke gospodina Slobodana Roška i drugih branitelja dostavi ovome Odboru cijelovito izvješće o mogućnostima rješavanja stambenog pitanja imenovanih dodjelom zemljišta u vlasništvu Republike Hrvatske.

Ishod rješenja:

Dubrovačko-neretvanska županija – Općina Župa dubrovačka dostavila nam je slijedeći odgovor:

„Sukladno Vašem traženju od 28. listopada 2008. godine ovim putem izvješćujemo da je Općina Župa dubrovačka u više navrata od Vlade RH zatražila da se dio bivšeg turističkog naselja Kupari koji se odnosi na ex zgradu Mladost sa pripadajućim sportskim terenima izdvoji iz buduće privatizacije turističkog naselja Kupari te da se prenese u vlasništvo JLS – Općine Župe dubrovačke kako bi na tom zemljištu izgradili novi dječji vrtić, dom za stare i nemoćne kao i riješili problematiku stambenog zbrinjavanja stradalnika Domovinskog rata isključivo sa područja Općine Župa dubrovačka.

Od predstavnika nadležnog Ministarstva dobili smo i načelna obećanja da će se ovo naše traženje i prihvati. U tom cilju formirano je povjerenstvo u kojem su bili predstavnici MORH-a, Hrvatskog fonda za privatizaciju, Državne geodetske uprave, Cluba Adratic d.o.o. kao društva koje upravlja bivšim turističkim naseljem Kupari i Općina Župa dubrovačka i koje je na svom sastanku napravilo prijedlog izdavanja čestica zemlje koje bi pripale Općini Župa dubrovačka te isti dostavili Vladi RH na kojeg nažalost još nemamo odgovor.

Trenutno je u izradi snimanje postojećeg objekta ex zgrade Mladost u cilju izrade projekta, te prema neslužbenim informacijama adaptacijom i rekonstrukcijom iste dobio bi se dostatan broj stanova za stambeno zbrinjavanje stradalnika Domovinskog rata samo sa područja Općine Župa dubrovačka.

Također ovim putem ističemo da se u svim dosadašnjim gore spomenutim razgovorima nije spominjala mogućnost zbrinjavanja stradalnika Domovinskog rata sa područja drugih općina, a obzirom na raspoloživost prostora mislimo da to i neće biti moguće.“

9.

Opis slučaja:

Udruga obespravljenih pravnih osoba obratila se Hrvatskome saboru u svezi financiranja lokala na tržnicama Grada Zagreba odnosno provedbu zaključka Odbora ranijeg saziva Hrvatskoga sabora od 9. lipnja 2006. godine.

Poduzete mjere:

Odbor je predložio gradonačelniku Grada Zagreba da još jednom na zajedničkom sastanku nadležnih tijela Grada i zakupaca poslovnih prostora na tržnicama pokuša razmotriti sve činjenice te ponuditi optimalno rješenje koje će zadovoljiti sve strane u ovom sporu.

Ishod rješenja:

Grad Zagreb – Gradski ured za gospodarstvo dostavio je slijedeće izviješće:

„Po dostavljenom zaključku Odbora za predstavke i pritužbe od 09. lipnja 2006. održan je sastanak na kojem su bili nazočni predsjednik uprave GKG d.o.o. Holdinga gospodin Slobodan Ljubičić, predstavnici Obrtničke komore Zagreb, predstavnici Tržnica Zagreb i predstavnici nezadovoljnih zakupnika lokala na tržnicama. Dogovoren je da se iznade kompromisno rješenje koje bi zadovoljilo sve strane i tako izbjegnu sudski sporovi.

Povjerenstvo za rješavanje navedene problematike održalo je sastanak 23. studenoga 2006. u prostorijama Tržnica Zagreb, nakon kojeg su nezadovoljnim zakupcima ponuđeni ustupci u tekstu ugovora o zakupu i predloženo rješenje upućeno je dopisom od 13. prosinca 2006. Obrtničkoj komori Zagreb.

O navedenom nije bilo očitovanja, već su tijekom 2007. i 2008. uslijedili sudski sporovi od strane pojedinih zakupaca protiv Zagrebačkog holdinga d.o.o., Podružnice Tržnice Zagreb radi utvrđivanja ništavosti, pitanja prava vlasništva i isplate preplaćenog iznosa. Stoga se čeka odluka nadležnog suda.“

10.

Opis slučaja:

G.Ž. iz Rijeke uputio je predstavku Hrvatskom saboru u svezi rada ugostiteljskog objekta ispred stana u kojem stanuje a za kojeg stanari zgrade nisu dali suglasnost prenamjene stambenog u poslovni prostor.

Poduzete mjere:

Odbor je zatražio cijelovito izviješće Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva.

Ishod rješenja:

Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva dostavilo je slijedeće izviješće:

„Povodom pritužbi na rad građevinske inspekcije koje je gosp. G. uputio Hrvatskom saboru, Odboru za predstavke i pritužbe vezano za ugostiteljski objekt ispod njegova stana u Rijeci, Nikole Tesle 5, za koji da stanari nisu dali suglasnost glede prenamjene stambenog u poslovni prostor, dostavlja se izvješće kako slijedi u nastavku.

Vezano za pritužbe glede stanja u upravnom predmetu Klasa:UP/I-362-02/03-02/8179 Uprava za inspekcijske poslove, Područna jedinica u Rijeci, koji se vodi protiv vlasnika poslovnog prostora Sendi Vinski iz Rijeke, Trsatske stube 16, a na osnovu prijave gosp. Ž.G. od 13. listopada 2003. godine, valja naglasiti sljedeće:

Investitorici Jukić Danici, prednici gđe. Sendi Vinski izdana je građevinska dozvola Klasa: UP/I-361-03/02-01/510 od 14. siječnja 2003. godine, kojom se dozvoljava rekonstrukcija i prenamjena stambenog u poslovni prostor na k.č.br. 3379/5 k.o. Stari Grad u Rijeci, N.Tesle 5, a koja je dozvola na temelju žalbe izjavljene po gosp. G. poništena i vraćena na ponovni postupak drugostupanjskim rješenjem Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja, Klasa:UP/II-361-03/02-02/263 od 12.svibnja 2003. godine. Ponovni postupak okončan je rješenjem prvostupanjskog tijela Ureda državne uprave u Primorsko-goranskoj županiji Klasa: UP/I-361-03/03-01/00383 od 2. studenog 2005. godine. Slijedom te okolnosti nesporno je da se u predmetnoj upravnoj stvari radi o slučaju kada do okončanja postupka u kojem se odlučuje i statusu izdane građevinske dozvole građevinska inspekcija ne postupa prioritetno.

Istovremeno po izdavanju građevinske dozvole, odnosno 24.siječnja 2003. godine upisan je u zemljišne knjige poslovni prostor broj 1. – trgovina u površini od 62,40m² i poslovni prostor br. 2. caffe bar u površini od 48,32 m² s detaljnim opisom prostora koji ga čine, a sve u ukupnoj površini od 110,72m². Upis je izvršen temeljem etažnog elaborata iz srpnja 2001., te uvjerenja od 20. rujna 2001. i navedene građevinske dozvole, a bez zabilježbe o statusu građevinske i uporabne dozvole.

Inspeksijski postupak građevinske inspekcije nastavljen je tijekom 2006. i 2007. godine kada je i doneseno rješenje Klase: UP/I-362-02/03-02/8179 od 5. travnja 2007. godine na temelju Zakona o gradnji („Narodne novine“, broj:175/03 i 100/04) i kojim se naređuje uklanjanje rekonstrukcije- prenamjene stambenog u poslovni prostor i to ženskog sanitarnog čvora, električnih i vodovodno-kanalizacijskih instalacija te pregradnih zidova iz čega proizlazi netočan navod prijavitelja da je vlasnici ugostiteljskog objekta nareden povrat poslovnog prostora u prijašnje stanje stambenog prostora.

Navod prijavitelja o nesuspenzivnosti rješenja u vezi njegova izvršenja odnosi se na osobu kojoj je naređeno izvršenje određene inspeksijske mjere, a ne na nadležno upravno tijelo koje je to rješenje donijelo. Slijedom toga nije moguće temeljem tog navoda pozivati građevinsku inspekciju na odgovornost radi (ne) izvršenja inspeksijskog rješenja.

Ponovno se ističe okolnost da je inspeksijsko rješenje građevinske inspekcije doneseno tada kada je nesporno utvrđena činjenica da je stanje kako je bilo prikazano građevinskom dozvolom u međuvremenu promijenjeno. Ova činjenica posebno se naglašava iz razloga što prema shvaćanju Upravnog suda Republike Hrvatske građevinska inspekcija ne može postupati u slučajevima kada su zgrada ili njezini posebni dijelovi upisani u zemljišne knjige bez zabilježbe o građevnoj i uporabnoj dozvoli, a unatoč tome što vlasnici ne mogu dokazati da su takve građevine izgrađene na temelju propisa o gradnji, odnosno da su izgrađene prije 15. veljače 1968. godine ili da za upisanu građevinu imaju konačnu građevinsku dozvolu.

Na navedeno inspeksijsko rješenje podnesena je žalba o kojoj je odlučeno drugostupanjskim rješenjem Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Klasa: UP/II-362-02/07-04/1470 od 18. listopada 2007. godine, kojim se žalba odbija. U vezi s tim rešenjem pokrenut je i upravni spor pri Upravom sudu Republike Hrvatske, o kojem još nije odlučeno.

Unatoč tome, inspeksijski postupak građevinske inspekcije je nastavljen, te je donesen Zaključak o dozvoli izvršenja od 15. veljače 2008. godine, na koji je izjavljena žalba odbijena drugostupanjskim rješenjem Klasa: UP/II-362-02/08-04/883 od 9. lipnja 2008. godine, kojeg su punomoćnici vlasnice zaprimili 3. listopada 2008. godine.

Valja istaći da je u vezi s izvršenjem svakog inspeksijskog rješenja prvenstveno bitna činjenica zakonitost inspeksijskog postupka, a potom i svi drugi mogući postupci na koje izvršenik ima pravo u zaštiti svog interesa u upravnom postupku. Ovo se ističe iz razloga što je osim upravnog spora u kojem valja odlučiti o eventualnom osporavanju shvaćanja ovog

Ministarstva u ovoj upravnoj stvari, u međuvremenu gđa. Sendi Vinski podnijela i zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole za zahvat u prostoru rekonstrukcije-prenamjene iz stambenog u poslovni prostor u kojem postupku je zatražena dopuna zahtjeva u bitnom u vezi dokaza o pravnom interesu podnositelja zahtjeva i suglasnosti svih suvlasnika predmetne višestambene zgrade. S obzirom da u određenom joj roku gđa. Sendi Vinski nije dostavila traženo, zahtjev odbijen rješenje Klase: UP/I-350-05/08-05/286 i dostavljen stranci 18. listopada 2008. godine.

Građevinskoj inspekciji dostavljen je i prijedlog izvršenice za odgodu izvršenja inspekcijskog rješenja, zaprimljen 13. listopada 2008. godine, a čije rješavanje je u tijeku.

Zato se u vezi prethodno opisanog odbijaju u potpunosti navodi podnositelja o nepoduzimanju radnji od strane građevinske inspekcije i odgovornih osoba ovog Ministarstva, te o nepoštivanju zakona Republike Hrvatske, a osobito na olako iznesene objede o zloupotrebi, mitu i korupciji u predmetnoj upravnoj stvari. S obzirom na svoj status stranke u upravnom inspekcijskom postupku prijavitelj je detaljno upoznat sa stanjem predmeta i raspolaže svim odgovarajućim upravnim aktima u tome predmetu kao i drugima koji su se vodili ili se vode na temelju prijava gosp. G. i to: u prijašnjem inspekcijskom postupku na istoj adresi Klase: UP/I-362-02/02-02/8627, zatim u predmetu Klase: UP/I-362-02/01-02/8835 i Klase: UP/I-362-02/03-02/7770. Zaključno valja napomenuti da je u predmetu Klase: UP/I-362-02/08-02/830 od 24. travnja 2008. godine doneseno rješenje i protiv gosp. Ž.G. kojim mu se naređuje uklanjanje dogradnje stambene građevine i nadstrešnice izgrađenih na k.č.br. 17. i 18. k.o. S.Jakov u Jadranovu.

S obzirom na činjenicu da se postupak administrativnog izvršenja inspekcijskog rješenja provodi po službenoj dužnosti a ne po zahtjevu prijavitelja, ovo će Ministarstvo nastaviti inspekcijski postupak sukladno propisima o gradnji.“

II.

Opis slučaja

S.P. iz Primoštena obratio se Hrvatskome saboru u svezi zahtjeva za kontrolu zakonitosti rada i postupanja načelnika Odjela kriminalističke policije Policijske uprave šibensko-kninske gospodina Zdravka Sedlara te načelnika PU šibensko-kninske gospodina Branka Pervana, zbog navodnih sumnji u nepravilnost rada imenovanih načelnika.

Naime, u predstavci pored ostalog ističe da je kao načelnik Općine Primošten izložen kontinuiranim pritiscima od stane vladajućih u županiji te mu je u interesu da se sve sumnje u njegov rad što prije otklone odnosno da se putem policije tako i pravosudnih tijela efikasno i u što kraćem roku utvrde sve relevantne činjenice.

Poduzete mjere:

Odbor je predložio Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske – Ravnateljstvu policije da organizira sastanak predstavnika Općine Primošten i Policijske uprave šibensko-kninske te ispita osnovanost iznijetih navoda u predstavci.

Ishod rješenja:

Ministarstvo unutarnjih poslova RH – Ravnateljstvo policije dostavilo nam je slijedeće izvješće:

„Sukladno Zaključku 4. sjednice Odbora za predstavke i pritužbe Hrvatskog sabora, a povodom predstavke kojom se navedenom Odboru obratio gospodin S.P. načelnik Općine Primošten, izvješćujemo Vas da je dana 01. kolovoza 2008. godine u prostorijama Policijske

uprave šibensko-kninske, održan radni sastanak predstavnika Policijske uprave šibensko-kninske i Općine Primošten.

Na radnom sastanku od strane Općine Primošten bili su prisutni g. S.P. načelnik Općine, g. Josip Jurić donačelnik Općine, g. Vinko Bolanča predsjednik Općinskog vijeća, g. Mate Gačina potpredsjednik Općinskog vijeća, g. Tome Pancirov član Općinskog vijeća i općinska pravnica gđa. Iris Ukić-Kotarac, a od strane Policijske uprave šibensko-kninske g. mr.sc. Branko Pervan načelnik PU, g. Ivica Kostanić zamjenik načelnika PU, g. Krešimir Nimac načelnik Odjela policije PU i g. Zdravko Sedlar načelnik Odjela krim. Policije PU.

U otvorenom i konstruktivnom dijalogu predstavnika Općine Primošten i policijske uprave raspravljano je o problemima na koje je ukazivao g. S.P. te je na kraju sastanka donačelnik općine Primošten g. Joško Jurić iskazao da u odnosima općine Primošten i Policijske uprave šibensko-kninske ne vidi neki veći problem, osim nekoliko pojedinačnih nabrojenih spornih predmeta vezanih uz načelnika općine, a koji nisu prepreka za dobru suradnju te općine s policijom. Načelnik Policijske uprave g. Peran zaključio je da što se tiče odnosa policijske uprave prema općini Primošten, nema nikakvih problema, pa se nada da i ubuduće neće biti nesuglasica i nesporazuma u zajedničkom djelovanju, a što sve doprinosi što većoj sigurnosti građana na području Primoštena kao krajnjem cilju svih zainteresiranih mjerodavnih tijela i organa.“

12.

Opis slučaja

D.O. bivša tajnica Hrvatskoga sabora obratila se ovom Odboru u svezi izvršenja presude Upravnoga suda Republike Hrvatske kojom je uvažena njezina tužba te poništeno rješenje Odbora za izbor, imenovanja i upravne poslove Hrvatskoga sabora o naknadi plaće nakon prestanka obnašanja dužnosti.

Poduzete mjere

S obzirom da se radi o odluci Odbora za izbor, imenovanja i upravne poslove Hrvatskoga sabora koju je Upravni sud Republike Hrvatske svojom presudom poništilo te o dugogodišnjoj djelatnici Hrvatskoga sabora Odbor je predložio tajniku Hrvatskoga sabora da razmotri te prihvati inicijativu gospođe D.O. da se nastali spor riješi nagodbom kako bi se ujedno izbjegli daljnji sudske postupci.

Ishod rješenja

Tajnik Hrvatskoga sabora dostavio nam je slijedeće izvješće: „Vezano na Zaključak Odbora za predstavke i pritužbe klase:050-01/08-01/235 urbroj:6521-19-08-02 od 15. srpnja 2008. kojim se tajniku Hrvatskoga sabora predlaže da razmotri te prihvati inicijativu gospođe D.O. o rješavanju spora nagodbom, navodim slijedeće:

Sudske postupke koji se vodi između tužitelja Hrvatskoga sabora i tužene, gospođe D.O. još uvjek traje i u fazi je žalbe na prvostupansku presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj: LIV-P-14214/06.

Do okončanja postupka u predmetu se neće poduzimati nikakve radnje, stoga ni rješavanje spora nagodbom.“

Zaključna razmatranja

1. Podnesci građana kojima ukazuju na sudske postupke posebno zbog dugotrajnosti rješavanja upravnih sporova pred Upravnim sudom Republike Hrvatske, pa je stoga Odbor često slao požurnice predsjedniku Upravnoga suda, sa zamolbom da se isti ubrzaju, radilo se uglavnom o rješavanju statusnih pitanja građana. U svezi s tim ističemo neizvršavanje presuda Upravnoga suda Republike Hrvatske od strane pojedinih Ministarstava odnosno donošenja novih rješenja sukladno donesenim presudama.
2. Predstavke koje su svojim sadržajem i brojnošću odnose na povrede prava pred nadležnim tijelima iz područja mirovinskog, zdravstvenog osiguranja i socijalne skrbi.
3. Zakonska praznina koja je nastala ukidanjem članka 40. stavak 2. Zakona o najmu stanova Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske te potreba što žurnije izrade nacrta propisa kojim bi se na zadovoljavajući način uredila pitanja vlasnika stanova i zaštićenih najmoprimaca.
4. Analizom prisjelih predstavki i pritužbi upućenih ovom Odboru primijetili smo da je došlo do smanjenja priliva u odnosu na ranija izviješća. To upućuje na zaključak da o predstavkama i pritužbama o kojima bi trebao raspravljati ovaj Odbor raspravljaju druga rada tijela iako se radi o pojedinačnim slučajevima kršenja prava. Stoga se nerijetko događa da se od više odbora iz Hrvatskoga sabora upućuju zahtjevi nadležnim tijelima za ispitivanja predstavki i pritužbi o istoj predstavci. Predlažemo da se sa više pažnje pristupa upućivanje predstavki i pritužbi na razmatranje u radna tijela poštujući pri tome odredbe Poslovnika Hrvatskoga sabora.